

عنوان مقاله:

تاثیر جنسیت و سطح رقابتی بر تحلیل رفتگی ورزشکاران در رشته های انفرادی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات روانشناسی ورزشی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

زهرا صدیقی - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد

سعید کشاورز - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد

راضیه حاجی زاده - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد

جاوید دیداری - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش تعیین تاثیر جنسیت و سطح رقابتی بر تحلیل رفتگی ورزشکاران در رشته های ورزشی انفرادی است. به این منظور، طی مطالعه ای علی-مقایسه ای، 185 ورزشکار از رشته های دو و میدانی، تیراندازی، ووشو، کاراته و تکواندو (سن: $25/19 \pm 4/78$ سال، سابقه رقابتی: $8/24 \pm 6/07$ سال، جنسیت: 96 مرد و 89 زن، سطح رقابتی: 87 نفر بین المللی و 98 نفر ملی) که در مسابقات قهرمانی کشور یا اردوهای آماده سازی بازی های آسیایی در سال 1389 شرکت داشتند، با استفاده از روش تصادفی طبقه ای انتخاب شدند و پرسشنامه های اطلاعات فردی و تحلیل رفتگی ورزشکار (ABQ) را تکمیل کردند. داده ها با استفاده از تحلیل واریانس چند متغیره و آزمون های تعقیبی تحلیل واریانس یک سویه و LSD در سطح اطمینان 95% تحلیل شدند. نتایج نشان داد تحلیل رفتگی زنان در تمامی ابعاد بیشتر از مردان است ($p < 0/01$). ورزشکاران حاضر در رقابت های ک شوری، بیشتر از ورزشکاران حاضر در رقابت های بین المللی احساس کاهش پیشرفت و احساس بی ارزشی داشتند ($p < 0/01$)، اما در بعد فرسودگی جسمی/هیجانی نتایج معکوس بود ($p = 0/009$). مقایسه های چندگانه برای اثر تعاملی جنسیت و سطح رقابتی نشان داد زنان در سطح رقابت های ک شوری در ابعاد احساس کاهش پیشرفت و احساس بی ارزشی و در سطح رقابت های بین المللی در بعد فرسودگی جسمی/هیجانی دارای بیشترین سطح تحلیل رفتگی هستند ($p < 0/05$). یافته های پژوهش حاضر پیشنهاد می کند که ورزشکاران زن، به ویژه در سطوح رقابتی پایین در معرض خطر بیشتری برای احساس کاهش پیشرفت و احساس بی ارزشی قرار دارند، در حالی که در سطوح رقابتی بالا ممکن است برای تجزیه فرسودگی جسمی/هیجانی آسیب پذیرتر باشند.

کلمات کلیدی:

تحلیل رفتگی، ورزش های انفرادی، جنسیت، سطح رقابتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/793469>

